МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ ТА НАУКИ УКРАЇНИ
МІЖРЕГІОНАЛЬНА АКАДЕМІЯ УПРАВЛІННЯ ПЕРСОНАЛОМ

МАУП

Матеріали
ІІ Міжнародної науково-практичної конференції

“ІННОВАЦІЙНІ МЕТОДИ УПРАВЛІННЯ ЕКОНОМІКОЮ В УМОВАХ ЦИФРОВІЗАЦІЇ БІЗНЕСУ”

10 жовтня 2024 р.

Київ
2024

ОРГАНІЗАЦІЙНИЙ КОМІТЕТ КОНФЕРЕНЦІЇ:

Голова оргкомітету:
Гончаренко Михайло Федорович – віцепрезидент Міжрегіональної Академії управління персоналом, д-р екон. наук, проф.

Заступники голови:
Семенець-Орлова Інна Андріївна — директор Навчально-наукового ін-ту управління, економіки та бізнесу, д-р наук з держ. упр., проф.;
Каліна Ірина Іванівна — заступник директора Навчально-наукового ін-ту управління, економіки та бізнесу, д-р екон. наук, проф.

Члени оргкомітету:
Дацій Олександр Іванович — завідувач кафедри маркетингу ННІУЕБ, д-р екон. наук, проф.;
Братусь Анна Анатоліївна — завідувач кафедри економіки та управління бізнесом ННІУЕБ, д-р екон. наук, доц.;
Дмитренко Геннадій Анатолійович — завідувач кафедри управління персоналом та економіки праці ННІУЕБ, д-р екон. наук, проф.;
Скиба Ганна Іванівна — завідувач кафедри обліку і оподаткування Навчально-наукового інституту управління, економіки та бізнесу, канд. екон. наук, доц.;
Кришталь Галина Олександрівна — завідувач кафедри фінансів, банківської та страхової справи ННІУЕБ, д-р екон. наук, проф.;
Кривоберець Марина Миколаївна — завідувач кафедри організації туристичної діяльності ННІУЕБ, канд. екон. наук, доц.;
Мазур Юлія Володимирівна — декан ННІУЕБ, канд. екон. наук, доц.

Схвалено Вченою радою Міжрегіональної Академії управління персоналом (протокол № 11 від 30.10.24)

II Міжнародна науково-практична конференція "Інноваційні методи управління економікою в умовах цифровізації бізнесу": зб. матеріалів конференції (м. Київ, 10 жовтня 2024 р.) / ред. кол.: І. А.Семенець-Орлова (гол. ред.), І. І.Каліна (заст. гол. ред.), Ю. В. Мазур (упоряд. і відп. ред.) та ін. Київ: Міжрегіональна Академія управління персоналом, 2024. 594 с.

ISBN 978-617-02-0406-6 (електронне видання)

Для науковців, представників бізнесу та здобувачів вищої освіти.

Тексти тез надано в авторській редакції. Автори несуть повну відповідальність за зміст публікацій, а також добір, точність наведених фактів, цитат, власних імен та інших відомостей.

ISBN 978-617-02-0406-6

© Міжрегіональна Академія управління персоналом, 2024

Міляєва Марія Володимирівна
Окремі аспекти поняття "електронне врядування" 353

Могиль Олена Олександрівна, Комащенко Олександра Вадимівна
Порівняльний аналіз досвіду публічної служби в країнах ЄС і Україні ... 357

Можарський Богдан Леонідович
Особливості та характеристики функціонування
будівельних підприємств 360

Морозов Тімур Олександрович, Кришталь Галина Олександрівна
Революційний розвиток інноваційної економіки — потенціал та ризики
для держави 362

Морозов Олександр Федорович, Бродкевич Володимир Михайлович, Яременко Дарина Миколаївна
Інтелектуальні системи інформаційних процесів в економічному
розвитку підприємств: когнітивно-атракційно-репульсивий підхід
до рівноваги "Хаос" – "Порядок" на принципах
"інтегральної теорії інформування та Big Data" 366

Музика Юлія Дмитрівна
Сучасний стан та перспективи розвитку системи надання
адміністративних послуг органами виконавчої влади в Україні 369

Мурзін Юрій Сергійович
Енергетичний сектор України 373

Несходовський Ілля Сергійович
Трансформація облікової системи підприємства з використанням
штучного інтелекту 375

Ніколаєнко Лілія Сергіївна, Іоргачова Марія Іванівна
Фінансові технології у розвитку банківської діяльності в Україні 377

Obykhod Dmytro
Implementation of environmental management in enterprises 379

Очкас Максим Петрович, Скиба Ганна Іванівна
Цифрова трансформація бюджетної системи України як засіб
підвищення прозорості державного управління 384

Palchevska Yuliia Volodymyrivna, Korytska Olha
AI as a driving force of bussiness innovation 387

Pastukhov Maksym
Theoretical and methodological approaches formation of the concept
of investment support for the development of agricultural production 390

Пецух Андрій Олегович, Квасній Любов Григорівна
Важливість розвитку туристично-рекреаційної сфери
для економіки територіальних громад України 394

11. *Тертичка В.* Врядування в умовах післявоєнної відбудови: як досягти стійкості різноманіття у взаємодії. *Public policy, governance and communications in the EU member states and candidate countries.* С. 20–27. URL: https://ekmair.ukma.edu.ua/server/api/core/bitstreams/f3f23279-2ea0-4463-8eea-2bb1bff6e9f3/content (дата звернення: 26.09.2024)
12. *Юсіфбейлі Р.* Електронне урядування в публічному управлінні та адмініструванні сучасної України. *Публічне управління і адміністрування в Україні*. 2020. Вип. 20. С. 99–102.

МОГИЛЬ Олена Олександрівна
аспірантка кафедри публічного адміністрування,
Міжрегіональна Академія управління персоналом,
olenamogil167@gmail.com
https://orcid.org/0000-0003-3536-7999

КОМАЩЕНКО Олександра Вадимівна
магістрантка кафедри публічного адміінстрування,
Міжрегіональна Академія управління персоналом

ПОРІВНЯЛЬНИЙ АНАЛІЗ ДОСВІДУ ПУБЛІЧНОЇ СЛУЖБИ В КРАЇНАХ ЄС І УКРАЇНІ

Порівняльний аналіз досвіду публічної служби в країнах Європейського Союзу та Україні — важливий крок у вивченні ефективності та якості управлінських практик. Такий аналіз дозволяє глибше зрозуміти різні моделі управління, структури та процеси, які функціонують як в ЄС, так і в Україні. Це допомагає виявити, які підходи і практики можуть бути корисними для вдосконалення української публічної служби. Країни Європейського Союзу вже мають довготривалу історію реформ і вдосконалення систем публічної служби, заснованих на принципах ефективності, прозорості та підзвітності. Вони мають добре налагоджені системи, які адаптувалися до змінюваних умов економіки та суспільства. Для порівняння, в Україні система публічної служби наразі проходить через етап активних реформ, намагаючись впровадити нові стандарти, підходи і технології, щоб покращити свою функціональність і відповідність сучасним вимогам. Такі порівняння дозволяють виявити ефективні практики, які можуть бути адаптовані до українських умов, а також визначити області, що потребують вдосконалення. Що може включати механізми підвищення кваліфікації службовців, організацію роботи державних органів і методи контролю та оцінки результативності. Наприклад, може бути корисно дізнатися, як європейські країни забезпечують професійний розвиток своїх службовців через навчальні системи та сертифікацію, і

які з цих підходів можуть бути застосовані в Україні для покращення якості публічної служби [1].

Не менш важливо врахувати, як європейські країни борються з корупцією, підвищують прозорість і залучають громадян до процесів державного управління. Порівняльний аналіз може допомогти розробити рекомендації щодо вдосконалення національних механізмів контролю і досягнення високих стандартів управлінської діяльності в Україні.

Завдяки такому порівняльному аналізу, ми можемо не лише перейняти найкращі практики, але й адаптувати їх до конкретних потреб і умов України. Такі потреби допоможуть зробити реформи більш ефективними і підвищити загальну якість управлінських практик у нашій публічній службі. Розглядаючи різні моделі публічної служби, які функціонують в країнах ЄС, ми можемо виявити ключові фактори успіху, а також виявити виклики і проблеми, що можуть бути корисними для вдосконалення нашої системи управління. Європейський досвід надає унікальні можливості для розуміння, які стандарти і практики можуть бути адаптовані і впроваджені в Україні. Що дозволяє порівняти досягнення і проблеми, з якими стикаються різні країни, і визначити, як інтеграція європейських стандартів може вплинути на реформування української системи.

Для більш глибокого розуміння підходів до організації публічної служби в країнах ЄС та Україні проведено порівняльний аналіз, що охоплює Бельгію, Хорватію та Естонію. Таблиця, що надає огляд ключових аспектів публічної

Порівняльний аналіз публічної служби: Україна, Бельгія, Хорватія, Естонія

Критерій	Україна	Бельгія	Хорватія	Естонія
Структура та організація публічної служби	Значний рівень децентралізації, але не досягнута така ж автономія місцевих органів влади.	Складна децентралізована структура (федерація, регіони, комуни).	Централізована з певними елементами децентралізації на місцевому рівні.	Високий рівень диджиталізації, централізоване управління.
Прозорість та антикорупційні механізми	Проблеми з корупцією, антикорупційні органи є, але їх ефективність часто ставиться під сумнів.	Розвинені системи прозорості, незалежні органи контролю.	Антикорупційні ініціативи, незалежні органи, проте ефективність може варіюватися.	Високий рівень прозорості завдяки використанню цифрових технологій.
Професійна підготовка	Програми навчання для держслужбовців існують, але їх системність та якість потребують покращення.	Високий рівень професіоналізму, регулярні тренінги.	Система постійного навчання, включаючи внутрішні та міжнародні тренінги.	Інноваційні підходи до навчання, інтеграція нових технологій у процес підготовки.

Авторська розробка.

служби в цих країнах, включає організаційну структуру, процеси відбору та підготовки кадрів, рівень прозорості, корупції та механізми контролю. Таке порівняння дозволяє виявити сильні сторони і можливості для вдосконалення в українській публічній службі, а також зрозуміти, як європейські стандарти можуть вплинути на процес реформування в Україні.

Аналіз публічної служби в Бельгії, Хорватії та Естонії відкриває перед Україною захоплюючі можливості для вдосконалення її власної системи управління. Ці країни показують, як ефективно можна боротися з корупцією, забезпечувати прозорість, підвищувати рівень професійної підготовки кадрів і активно впроваджувати цифрові технології. Все це створює потужну основу для позитивних змін, якою Україна могла б скористатися. Огляд досвіду європейських країн порівняно з українською системою публічної служби виявляє чіткі відмінності та спільні риси. Бельгія, Хорватія та Естонія мають вражаючі результати завдяки своєму строгому нормативно-правовому регулюванню, високим стандартам професійної підготовки і бездоганній прозорості процедур. Успіхи підкреслюють необхідність кардинальних змін в Україні, де проблеми з корупцією, брак прозорості та недостатня професійна підготовка кадрів все ще заважають реалізації ефективних реформ [2].

Реалізація цих європейських стандартів може стати важливим кроком для покращення якості української публічної служби. Що не лише підвищить ефективність управлінських процесів, але й наблизить нашу систему до високих європейських стандартів. Впровадження ефективних антикорупційних механізмів, модернізація професійної підготовки і активне використання цифрових технологій можуть стати ключовими елементами цього процесу. Лише завдяки комплексним реформам і адаптації успішних практик Європи, Україна зможе суттєво покращити якість свого публічного управління і досягти справжнього прогресу на шляху до євроінтеграції.

Оцінка впровадження європейських стандартів у систему публічної служби України показала, що хоча в країні здійснено певний прогрес у гармонізації норм і практик з європейськими вимогами, існують суттєві труднощі, пов'язані з корупцією, недостатньою прозорістю та невідповідністю нормативно-правової бази. Необхідно зосередитися на усуненні цих проблем, покращенні професійної підготовки кадрів і вдосконаленні законодавства, щоб забезпечити більш ефективне і стійке впровадження європейських стандартів та підвищити якість публічної служби в Україні [3].

Проблеми та виклики на шляху до євроінтеграції в контексті публічної служби демонструють, що Україні доводиться долати значні перешкоди, включаючи невідповідність нормативно-правової бази, корупцію, недостатню прозорість і низький рівень професійної підготовки кадрів. Ці фактори гальмують ефективну інтеграцію в європейські стандарти, що потребує комплексного підходу до реформування системи публічної служби, впровадження нових механізмів контролю та підвищення кваліфікації державних службовців для досягнення відповідності європейським вимогам і стандартам.

Порівняльний аналіз досвіду публічної служби в країнах ЄС та Україні показує, що європейські країни, такі як Бельгія, Хорватія та Естонія, досягли

значного прогресу в розвитку ефективних і прозорих систем публічної служби, завдяки чітко визначеним стандартам, професійній підготовці кадрів та інноваційним підходам до управління. В Україні, незважаючи на позитивні зміни, все ще існують серйозні відставання, пов'язані з недостатньою професійною підготовкою, нерегульованістю процесів та обмеженою прозорістю. Цей аналіз вказує на необхідність подальшого реформування і адаптації практик, що можуть забезпечити покращення ефективності та відповідності української системи публічної служби європейським стандартам.

Література

1. *Дудко І. Д.* Зовнішньополітичний профіль України періоду незалежності. Україна в Європі: контекст міжнародних відносин: кол. монографія / кер. автор. кол. і наук. ред, д-р істор. наук, проф. Кудряченко А. І. Інститут європейських досліджень НАН України. К.: Фенікс, 2011. С. 342–355
2. *Лажиха М.* Проблеми мотивації державних службовців до підвищення рівня їх професійної компетентності. *Державне управління та місцеве самоврядування*. 2015. Вип. 1(24). С. 196–207.
3. *Лесюк В. В.* Реформування державної служби в Україні: перспективи та виклики (на основі досвіду держав ЄС). Актуальні питання реалізації нового Закону України "Про державну службу": тези Всеукраїнського форуму вчених-адміністративістів (м. Запоріжжя, 21 квітня 2016 р.) / за заг. ред. Т. О. Коломоєць. Запоріжжя: ЗНУ, 2016. 248 с. С. 23.

МОЖАРСЬКИЙ Богдан Леонідович

здобувач вищої освіти третього рівня (доктор філософії)
кафедри економіки та управління бізнесом
Навчально-наукового інституту управління, економіки та бізнесу
Міжрегіональної Академії управління персоналом

ОСОБЛИВОСТІ ТА ХАРАКТЕРИСТИКИ ФУНКЦІОНУВАННЯ БУДІВЕЛЬНИХ ПІДПРИЄМСТВ

Конкурентоспроможність є ключовою і найважливішою характеристикою діяльності будь-якого суб'єкта господарювання. Водночас, задля успішного управління нею необхідно враховувати особливості сфери, в якій здійснює діяльність той чи інший суб'єкт, адже галузева приналежність формує технологічні, управлінські, облікові та інші особливості організацій. Особливо це стосується таких специфічних галузей як будівельна галузь, що пояснюється характером його кінцевої продукції, специфічними умовами праці, рядом особливостей застосовуваної техніки, технології, організації виробництва, управління та матеріально-технічного забезпечення, тощо.